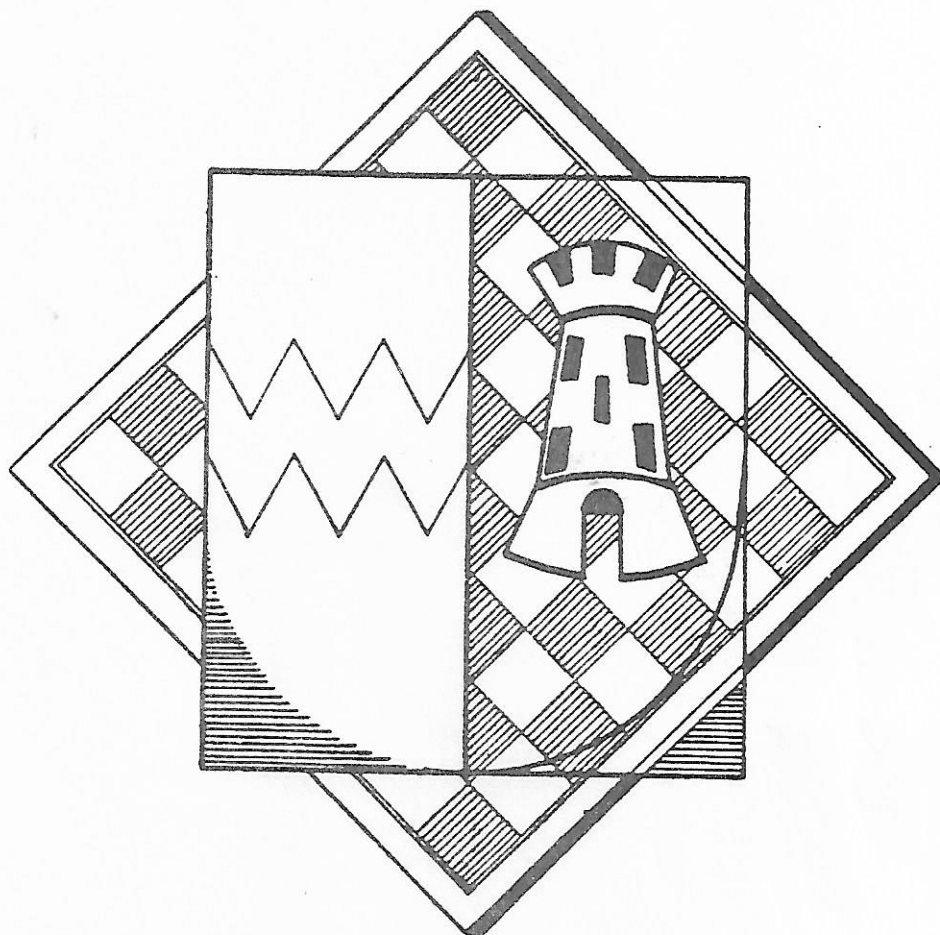

OVERSCHIE SCHAAKT

Afzender:
Schaakgenootschap Overschie
Postbus 10207
3004 AE Rotterdam

Degeling M
Joliotplaats 388
3069 TL Rotterdam

17/89

OVERSCHIE SCHAAKT

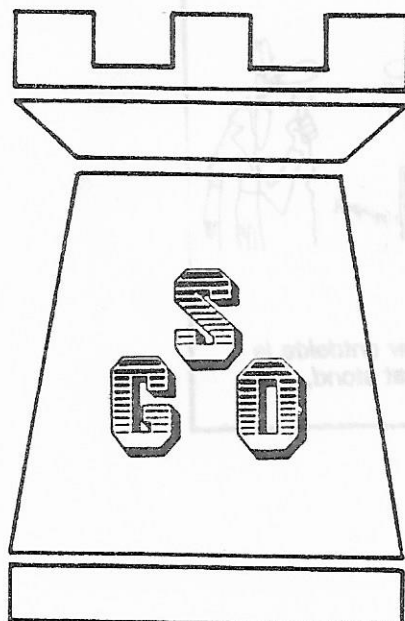
Clubblad van het Schaakgenootschap OVERSCHIE - Opgericht 23 JAN 1936
Hoofdredacteur: S. de Beer, Hoogmadestraat 17 A, 3042 XC Rotterdam
Telefoon 010 - 415 88 63

Verenigingsadres : Postbus 10207, 3004 AE ROTTERDAM
Verenigingsavond : Elke vrijdag van 20.00 tot 24.00 uur
Verenigingslokaal: Naam? Rodenburgstraat 59,
3043 TT Rotterdam Tel.: 010 - 415 61 89
Postgirorekening : 69 33 89 t.n.v. Penm. S.G. Overschie te Rotterdam
Bankrekening : 25.46.81.018 t.n.v. Schaakgenootschap Overschie
Contributie : senioren f 120,00 per jaar;
juniores f 60,00 per jaar.

BESTUUR

-TELEFOON-

Voorzitter	: D.P. Liefhebber, Schielaan 25 3043 HA Rotterdam	010-4155747
Secretaris	: A.A.M. de Greeve, Pieter Postlaan 77 3042 CJ Rotterdam	010-4372782
Penningmeester	: M. Degeling, Joliotplaats 388 3069 TL Rotterdam	010-4218290
Wedstrijdleader	: C.W. Feelders, Samuel Mullerstraat 15 A 3023 SL Rotterdam	010-4780687
Jeugdleider (wnd.)	: R. Verbeek, Van Adrichemweg 539 3042 RW Rotterdam	010-4158628
Com. van Materiaal	: J.L. Doornheim, Beeningerstraat 8 C 3042 TH Rotterdam	010-4155379

December 1989

Beste schaakvrienden en schaakvriendinnen,

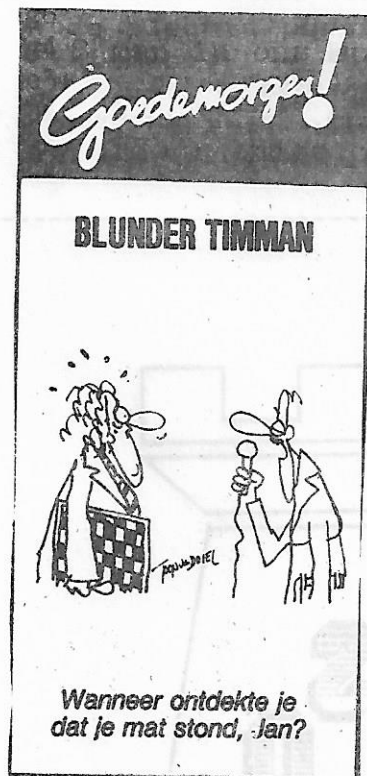
Sinterklaas is weer voorbij en kerstmis en oud en nieuw komen al weer dichterbij.

De Overschiese schaakclub is de Sinterklaas weer heel doorgekomen (echter met wel een hele grote knal van een rotje), en iedereen die op de vrijdag voor Sinterklaas was gekomen kon smullen van een lekker stukje banketletter of gevulde speculaas. Krijgen we voor kerstmis kerstkrans, en met oud en nieuw oliebollen? (Hint voor Rinus)

Ik heb thuis dit jaar niet echt Sinterklaas gevierd (met grote surprises), maar ik kreeg toch een klein maar fijn kadootje met gedicht van mijn zus: een (schaak)paard voor aan mijn kettinkje. Hartstikke leuk, want daar was ik al jaren naar op zoek. Ik had al vele keren bij braderiekraampjes gekeken, maar nooit wat gevonden.

Ik wens iedereen goede feestdagen toe, en tot ziens in het nieuwe jaar.

Silvia

Het integratietoernooi

Zelf loop ik altijd mensen aan te sporen om stukjes te schrijven voor het clubblad, dus moet ik ook eens het goede voorbeeld geven. Zaterdag 18 november deed ik mee aan het integratietoernooi in Spijkenisse. Ik word daar al een aantal jaren voor uigenodigd en doe ook elke keer weer met veel plezier, en ook vaak met succes aan mee.

Dit jaar was je ingedeeld in groepjes van 6: 3 vrouwen en 3 mannen, en moest je 3 rondes spelen: iedere keer een uur bedenktijd per persoon. Iedere dame speelde een keer tegen iedere heer.

Zaterdagochtend dus vroeg op pad naar Spijkenisse. De avond er voor was ik op de club aardig van het bord geveegd in een hoop snelschaakpartijtjes, dus ik twijfelde van te voren wel een beetje of ik in vorm was. In ieder geval was ik wel uitgeslagen, en toen ik het Carlton Oasis hotel binnenstapte begon mijn dag al goed. Ik liep de trap op naar de speelzaal, en daar kwam een clublid van Spijkenisse mij tegemoet, met de mededeling dat hij mij iets wilde geven. Ik had geen idee wat het was natuurlijk, maar dat werd spoedig duidelijk. Een paar weken terug had ik n.l. aan het Open kampioenschap van Spijkenisse mee gedaan, en daar had ik een diagramstelling van mat in 2 opgelost. Het papiertje had ik verder gewoon achteloos in de bus gegooid, maar nu bleek dat dat papiertje daar per ongeluk weer tussen uit was gehaald, en dat mij dat een boekenbon opleverde. Bij de vele op die dag gewonnen prijzen van de Overschiese Bende kan dus nog een boekenbon worden gevoegd. Maar toch was het leuk zo vroeg in de morgen, en was het net of ik mijn prijs voor die dag al binnen had.

Om kwart over 10 werden de klokken ingedrukt. Ik speelde met wit en won vrij gemakkelijk mijn eerste partij. Hierna smaakte, de ons aangeboden lunch natuurlijk extra lekker. De andere partijen in mijn groep werden ook door de dames gewonnen: Zowel Lydia Nieuwstraten als Elise Stoutjesdijk wonnen hun eerste partij. De tweede ronde verliep minder voorspoedig voor de dames, Elise en Lydia speelden remise, en ik won, doordat de vlag van m'n tegenstander viel, en ik daarvoor ook nog twee keer remise had aangeboden. Ik stond in een betere stand, maar ik had zelf op het einde ook nog maar een half minuutje over, en eerst had ik zelfs nog minder tijd

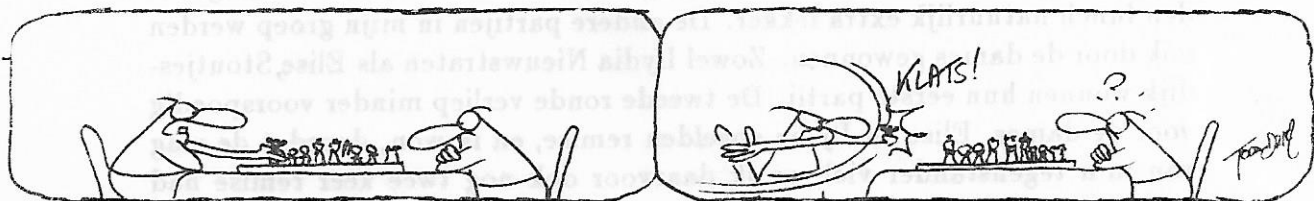
dan mijn tegenstander. Na deze spannende tweede partij had ik nog geen 5 minuten om bij te komen van mijn partij en moest gelijk aan de laatste partij beginnen. Een Koningsindische opening kwam er op het bord, en hoewel ik altijd weinig van openingen weet ging dit allemaal goed. Mijn tegenstander viel op mijn koningsvleugel aan en ik op de damevleugel. Hij rukte echter iets te veel met zijn pionnen op, en de aanval had totaal geen kracht. Op een gegeven moment was zijn pionnenstelling een ruïne, en stond ik zelfs een pion voor: 1-0.

Na die derde partij was ik dus de winnaar in mijn groep met 3 uit 3 en was ik 100 gulden rijker. Onverwacht, want van te voren had ik gedacht dat Lydia en Elise sterker zouden zijn. Voor mij was het in ieder geval een geslaagde dag, waarbij ik ook nog een hoop oude bekenden heb gezien.

Leuk was ook dat mevrouw Roodzant nog meedeed en met haar 1 1/2 uit 3 nog een derde plaats veroverde. Ik vind het altijd leuk om dat mens weer te zien en ik hoop dat ik over ruim 70 jaar ook nog zo kan spelen.

Silvia

SPORTVERENIGING KNUDDE DOOR TOON

IK DENK DAT IK DIE LOPER SLA

Schaaknacht Aalst - Waalre 1989

Op 16 september jl. gingen de volgende schaaklustige personen: Eric Brandenburg, Hans Doornheim (chauffeur), Jelmer Hoeksma, Mauritz de Jong, Johan Quist, Ronald Verbeek, Taco Wirschell en ondergetekende met een gehuurd VW-busje het donkere doch zeer aangename zuiden in, waar ook Mark Kramer aarwezig was.

Cor Feelders kwam wat later wegens een verjaardag (samen met Ylona) en begon zoals het een echte schaker betaamt: met twee nullen. Voor mensen die hier nog nooit geweest zijn volgt hier een wijze raad: Ga hier alsjeblieft niet naar toe, want het jaar daarop wil je weer een avond nachtbraken.

Zoals gebruikelijk werd je de eerste ronde ingedeeld op haarkleur en de volgende ronden op basis van resultaat. Zo kon het dus gebeuren dat je na drie ronden spelers van ongeveer gelijke sterkte had. Tijdens het toernooi was duidelijk te zien wie nummer of een of laatst was, aangezien nummer een met een muts opliep en nummer laatst met de rode lantaarn.

Omdat tijdens dit toernooi de prijzen in natura waren is de sfeer wat goedelijker, wat tevens inhoud dat het gewoon vreselijk gezellig is. Dat je hierdoor soms rare taferelen mee maakt blijkt uit het onderstaande stukje.

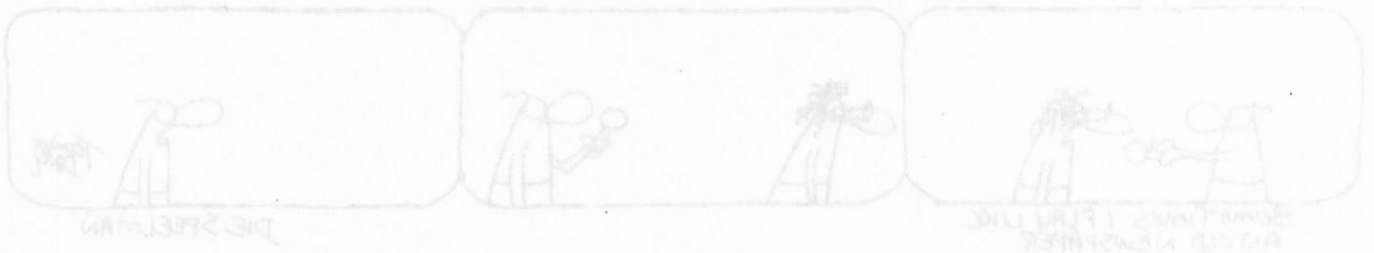
Een roodharig lawaaimakend wezen speelde tegen een jong, aanstormend dames talentje, wat door eerstgenoemde gewonnen werd. Tijdens en na de partij bleek dat bovengenoemde persoon enige (natuurlijk opbouwende) kritiek op de speltechnische kennis van zijn tegenstandster had. Toen hij haar na afloop wat te drinken aanboodt vroeg hij of zij er ook nog een lollie bij wilde.

Na de grote pauze werd er in plaats van vijf ronden negen ronden gespeeld. In de finale-groep 1 deden maar liefst zes overschiese spelers mee, te weten: Erik Brandenburg, Jelmer Hoeksma, Mauritz de Jong, Mark Kramer, Johan Quist en Taco Wirschell. In de finale-groep 3 speelde Ronald Verbeek, in groep 4 Hans Doornheim. En in groep 5 Cor Feelders en ondergetekende.

Hierbij dient vermeld te worden dat om onverklaarbare redenen het nivo van enige Overschiese spelers snel naar beneden ging. Om dezelfde reden lagen tijdens de afsluitende Brabantse koffietafel al twee spelers op een oor.

Hierbij wil ik ook Ylona bedanken, die echt alles wat in haar macht lag heeft gedaan om ons wakker te houden.

Dick Bothof

MEERKAMPEN

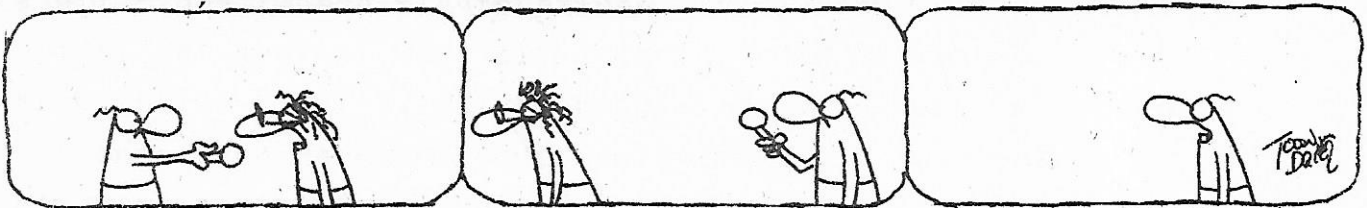
Vrijdag 1-12-1989 moest Daan Smit tegen Theo Jorem

wit: Theo Jorem
zwart: Daan Smit

1.	e4	e5	
2.	Pf3	Pc6	
3.	d4	e x d4	
4.	c3	d x c3	
5.	P x c3	Lc5	
6.	Lc4	De7	
7.	0-0	Pf6	
8.	e5	Pg4	
9.	Lg5		na 9. Df8 zou ik de voorkeur aan wit, maar ik zag wat mooiers
9.		L x f2+	
10.	T x f2	Dc5	
11.	L x f7	K x f7	
12.	e6++	Kg8	ik vond het te link om te slaan, maar achteraf kon het beter wel
13.	e x d7	P x f7	
14.	d8 (D)+	P x d8	
15.	D x d8+	Kf7	hier bood wit remise aan. Ik weigerde.
16.	Pe5+	D x e5	beter was 16. Ke6
17.	D x h8	Kg6	
18.	Lh4	Pg4	
19.	Lg3	De3+	
20.	Kh1	b6	
21.	Pd5	De4	
22.	Pf4	Kh6	
23.	Dd8	g5??	natuurlijk een grove fout. Zwart had hier Pf6 moeten spelen.
24.	Df8	mat	zonde. De eerste paar nachten niet kunnen slapen, maar ja.....
nieuwe ronde, nieuwe kansen.

DAAN SMIT

SPORTVERENIGING KNUDDE DOOR TOON

SOMETIMES I PLAY LIKE AN OLD NEWSPAPER

DIE SPEELMAN

OVERSCHIESUCCESS IN FOKKERTOERNOOI

Twee fanatieke Overschiespelers hadden er na het 'schaak'festival in Dieren nog niet genoeg van en schreven zich in voor het Fokkertoernooi te Papendrecht. Eric Brandenburg, op zoek naar rehabilitatie na zijn onderdemaatse prestatie in Dieren en Johan Quist, die er probeerde zijn in Dieren opgelopen rode banksaldo kwijt te raken.

Eric slaagde redelijk, hoewel er zeker meer in gezeten heeft dan 4½ uit 7. Wel kwam er weer een klassieke draak op het bord. De arme witspeler ging er als volgt van af;

wit:J.Evengroen zwart:E.Brandenburg (immergroen)

1.e4 c5 2.Pf3 d6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 Pf6 5.Pc3 g6 6.Le3 Lg7
7.f3 0-0 8.Lc4 Pc6 9.Dd2 Ld7 10.0-0-0 Tc8 11.Lb3 Pe5
12.Lh6? Lxh6 13.Dxh6 Txc3! 14.bxc3 Da5 15.g4 Dxc3
16.Kb1 Tc8 17.Pf5 Lxf5 18.gxf5 Pxc4 19.Lxc4? Txc4 0-1

Johan, na alle positionele voorbereiding in Bieren in een bloedvorm gestoken, ging als een komeet van start en opende met 5 uit 5. In de 6^e ronde kwam hij tegen Gert Timmerman twee pionnen voor, maar de sluwe Rotterdamse kampioen wist een zetherhaling in de stelling te weven; remise dus.

In de laatste ronde werd het tegen de taaie Dick de Wit weer remise. Dit bracht dat Johan in de eindstand de kop met drie anderen moest delen. Bert van der Linde, Marc Trimp (de verrassing van het toernooi) en Gert Timmerman, die uiteindelijk, omdat hij de meeste weerstandpunten had, het vliegtuigmodel mee naar huis mocht nemen. De in Overschiekringen beroemde Pool Pietrow eindigde met 5½ punt op een gedeelde 5^e plaats.

HOOGVLIET PROOI VOOR OVERSCHIE

En kwartet Overschiespelers deed dit jaar mee aan het rapidtoernooi van Hoogvliet, hoewel...

Hans Brobbel, Dick Bothof, Eric Brandenburg en Johan Quist vertrokken 's ochtends op een onmenselijk tijdstip, maar toen de laatste drie Hans hadden afgezet, die verder met een vriend zou meerijden, om hem de weg te wijzen, bleek van de andere drie

tegenstander van Brandenburg die Draak tegen krijgt...

(of Brandenburg die cola kwijt is?)

plotseling niemand het adres van de speelzaal te weten. Verschillende mensen werden gebeld, maar iedereen lag nog op bed. Hulpeloos werd zo een half uur door Overschie gezwalkt totdat eindelijk de vrouw van de toernooileider de melkboer naar huis had gestuurd en de telefoon opnam en ons kon vertellen waar we moesten zijn. Toen we aankwamen was het toernooi inmiddels al een kwartier begonnen, waardoor Dick, die op scherp stond, en het toernooi zeker zou hebben gewonnen niet meer mee mocht doen. Eric en Johan konden in hun groep nog tegen elkaar spelen en zo op de valreep nog aan het toernooi meedoen. Hans was toen al bezig zich in zijn groep naar een uitstekende tweede plaats te spelen, Eric kwam in de hoofdgroep tot 4 uit 7 en Johan, bij wie de positionele voorbereiding nog altijd niet uitgewerkt was, haalde er maar liefst $6\frac{1}{2}$, waarmee hij de troffee mee naar huis mocht nemen.

HELLEVOETSLUIS PROOI VOOR POOL

Hellevoetsluis had zaterdag 25 november moeten wemelen van de Overschieërs die er in alle groepen de prijzen zouden wegkopen. Het liep evenwel anders. Na verschillende afzeggingen verschenen 's ochtends 8 man in ons speellokaal. (Silvia was er al.) maar door enige vergissingen hadden we maar een auto tot onze beschikking, waardoor enige zeer onfortuinlijken onvoortijdig weer naar huis moesten. Roedolf, Hans Brobbel en Ron van Dijk stelden hun plaats beschikbaar want besloten werd dan maar met zoveel mogelijk mensen naar Hellevoetsluis te gaan. Eenmaal aanwezig bracht Overschie het er niet slecht van af. (Zoals u begrepen hebt is het ter plaatse verschijnen voor de spelers soms nogal een probleem (zie ook Hoogvliet), maar als ze er eenmaal zijn, zijn ze echter niet meer te stuiten, doe ook eens mee aan een van onze vele streektoernooien, ze zijn altijd zeer gezellig.)

Hans Doornheim, in Spijkenisse ook al succesvol, haalde met 4 uit 5 een tweede plaats binnen. Ook Johan Quist behaalde een prijs, met 5 uit 7 werd hij gedeeld tweede (derde op w.p.) Eric haalde 4 uit 7. Silvia en Dick B. eindigden net onder de middenmoot en Herman Theunissen's toernooidebut leverde hem een verdienstelijke $2\frac{1}{2}$ uit 5 op.

Johan Quist

Een Homerische helmos.

Zo'n twintig jaar geleden was ik nog een jong en veelbelovend schaker en in die tijd organiseerde Shah Mata zo rond Pasen een jeugdtoernooi waaraan ik ook 2 keer heb meegedaan. Dat het toen al niet goed zat bij mij bewees ik gelijk de eerste keer door een week te vroeg te verschijnen. Verdwaasd rondwalend tussen tafeltjes met klaverjassende bejaarden werd mij duidelijk dat ik het begin van mijn opmars naar het wereldkampioenschap een week uit moest stellen. In die week heeft de schaakgeschiedenis een beslissende wending genomen (overigens maar door weinigen opgemerkt). Wat mij in die week nu precies overkomen is weet ook mijn psychiater niet, feit is wel dat ik, toen het toernooi wel gehouden werd, "slechts" vierde werd. Van uitstel kwam afstel. Als prijs werd mij een onooglijk boekje in de handen gedrukt, Praatschaak heette het en het zag er niet half zo mooi uit als dat IBM-toernooiboek waar ik een jochie van 10 mee weg zag lopen. Daar stonden natuurlijk de nieuwste varianten van het Spaans of het Konings-Indisch in; dat van mij bestond geheel uit tekst, wat had ik daar nou aan?

In ieder geval plezier, want met "Praatschaak 2 van mr E Straat" had ik (zo bleek mij later) een juweel van een schaakboek in handen gekregen. Er staan maar 2 of 3 partijen in en is dus niets voor variantenvreters maar de wedstrijdverslagen die erin staan vormen voor mij (en by the way ook voor iemand als Gert Ligterink die ik dat ooit eens in een interview heb horen zeggen) een onbereikbaar ideaal van goede schaakverslaggeving. Die verslagen gaan overigens allemaal over 4 wedstrijden uit het begin van de jaren '50: Zürich 1953, Moskou 1954, Amsterdam 1954 en Göteborg 1955.

Het lezen van die verslagen geeft je het gevoel dat je er zelf bij geweest bent (kenmerk van een goed verslag), zijn humoristisch geschreven en doen het verlangen ontstaan de beschreven partijen zelf na te kunnen spelen.

Dat heeft zich bij mij vooral voorgedaan bij de 14e matchpartij tussen Botwinnik en Smyslof uit 1954. De beschrijving van die partij leidde tot een voortdurend zoeken naar een matchboek of iets dergelijks; na jaren werd mijn zoektocht beloond. Voor een prikkie kwam ik in het bezit van "My best games of chess" van Smyslof himself en na enig nerveus geblader kon ik die partij eindelijk naspelen en bleek dat Straat niets teveel gezegd had. Waar toepasselijk zal ik niet nalaten Straat te citeren; om de lezer alvast in de stemming te brengen:

"De diamant waarmee Smyslof in zijn veertiende ontmoeting met Botwinnik de literatuur heeft verrijkt, is van het zuiverste water. Zelden zal de grondgedachte van het Konings-Indisch - de latente kracht van de zwarte koningsloper, de druk op de centrumvelden en de witte damevleugel - zo kristalhelder zijn gerealiseerd. Dat gebeurde bovendien niet, zoals men van Smyslof eigenlijk verwachtte, door het geduldige graaf- en mollenwerk dat we positieospel noemen, maar in een wilde figurendans, waarbij men zelfs als naspeler niet op zijn stoel kan blijven zitten, maar opstaat en de gekke neiging krijgt, in de handen te klappen of een roffel te slaan."

Wit: M Botwinnik Zwart: W Smyslof Moskou 1954

1.d2-d4,Pg8-f6 2.c2-c4,g7-g6 3.g2-g3,Lf8-g7 4.Lf1-g2,0-0 5.Pb1-c3,d7-d6 6.Pg1-f3,Pb8-d7 7.0-0,e7-e5 8.e2-e4,c7-c6

"Vorbereiding van Le3 door h3 (anders wordt die looper toch maar met Pf6-g4 weggejaagd) is sinds jaar en dag in velerlei openingen een geijkte manoeuvre. In de g3-variant van het Konings-Indisch is het zo obligaant als balletjes in de soep en boter bij de vis."

9.Lc1-e3

"Hoe geprikkeld moet Smyslof geweest zijn, toen de wereldkampioen die voorbereiding versmaadde en hem als het ware honend toeriep 'Laat maar eens zien wat er fout is aan direkt Le3!'"

9...Pf6-g4 10.Le3-g5,Dd8-b6

"En toen Botwinnik daarna zijn zo impertinente looper naar g5 liet uitwijken, aanvaardde Smyslof de consequentie: 10...Db6 ! Strategisch mankeerde daar niets aan: de dame oefent druk uit op b2 en d4, op damevleugel en centrum, wat geheel in de lijn is van Konings-Indisch. Maar tactisch ? Alleen al 11.Le7 leidt tot een wirwar van varianten, en het kost tijd voor het bord tot de overtuiging te komen dat ze voor zwart onschadelijk zijn." Of Botwinnik er veel tijd voor nodig gehad heeft weet ik niet; in het boek van Smyslof ("translated and edited by P H Clarke", er staat nergens welke varianten van Smyslof zijn en welke van Clarke) staat de volgende variant: 11.Le7,Te8 12.Lxd6,exd4 13.Pa4,Da6 met gelijk spel. Dat lijkt me, gegeven de zwakke pionnen op e4 en c4 en de slechte positie van Pa4 een typisch geval van Brits understatement.

"Botwinnik koos iets nog veel scherpers: met 11.h3 dwong hij zijn tegenstander, óf ootmoedig bakzeil halen, óf zich in een heksenketel te storten. Van heksenketels ben ik weinig op de hoogte, maar volgens alle legenden gaat het er warmpjes toe." 11.h2-h3,e5xd4 (11...Pg4-f6 12.Dd2,exd4 13.Pxd4,Pc5 14.Tad1 leidde in Lilienthal - Konstantinopolsky tot beter spel voor wit) 12.Pc3-a4,Db6-a6 13.h3xg4,b7-b5

"Het is een stelling om voorlopig enige tijd van te duizelen. Doch in de kern, de strategie, zoals schakers dat volkomen terecht noemen, was niet Botwinnik, maar Smyslof consequent gebleven: de beroemde zwarte koningsloper was in kracht toegenomen, de witte damevleugel was ontredderd, het centrum vertoonde gaten waarin zich het zwarte paard kon nestelen, open lijnen voor zwarte torens en lopers lonkten. Alles zeer schoon voor zwart, behalve dat er voor wit, Botwinnik, geforceerd kwaliteitswinst in zat!"

14.Pf3xd4 Het beste: 14.c5,dxc5 15.Pxc5,Pxc5 16.Le7,Pe6 17.Lxf8,Kxf8 en zwarts stukken beheersen het bord. 14.Le7,Te8 15.Lxd6,bxa4 16.Pxd4,Pe5 idem. Eerst 14.cxb5,cxb5 heeft alleen maar tot gevolg dat de zwarte looper dan naar b7 kan. 14...b5xa4 15.Pd4xc6,Da6xc6 16.e4-e5,Dc6xc4 17.Lg2xa8,Pd7xe5

"Ik neem nu aan dat dit alles niet op huisvlijt berustte en niet het resultaat was van theoretische analyse. Het doet er niet zoveel toe: heeft Smyslof werkelijk het nalaten van 9.h3 - eerste vonk van het vuurwerk - bij de voorbereiding voor de match uitgeplozen, dan verdient hij een pluim. Maar méér dan een pluim, een Homerische helmDOS komt hem toe, als hij voor het bord, na alle voorgaande verwickelingen, heeft gezien dat wits kwaliteitswinst van zeer twijfelachtige waarde was, en dat hij er behalve

een pion een zee van mogelijkheden voor in ruil kreeg."

Wit moet het nu nauwkeurig spelen: na 18.Ld5 komt Db5 en Pd3.

Op 18.Le7 volgt 18...Lxg4 19.Dd5,Dc8 20.Lxf8,Lf3

In het boek van Clarke is nu iets merkwaardigs aan de hand; na zwarts 17e geeft hij bovenstaande en de volgende variant:

18.Dxd6,Le6 19.Lg2,Dxg4 "and black has a strong attack".

Na wits 18e geeft hij: 18.Lg2,Le6 19.Dxd6,Dxg4 wat tot dezelfde stelling leidt. Echter vervolgt hij met: 20.Lf4,Pf3+ 21.Lxf3,Dxf3 22.Dd1,Db7 23.f3 met goede kansen om de stelling te houden.

18.Ta1-c1,Dc4-b4 19.a2-a3,Db4xb2 20.Dd1xa4,

"Men moet dan in dit stadium van de partij weer Botwinnik bewonderen om de manier waarop hij complicaties scheidt, zijn tegenstander lastig valt en zich ogenschijnlijk na 20.Dxa4 er heeft 'uitgedraaid'. Met kwaliteit tegen pion, twee lopers en eerder een voorsprong in ontwikkeling dan een achterstand, heeft hij op dat moment misschien gemeend, die mijnheer Smyslof nog wel te pakken te krijgen.

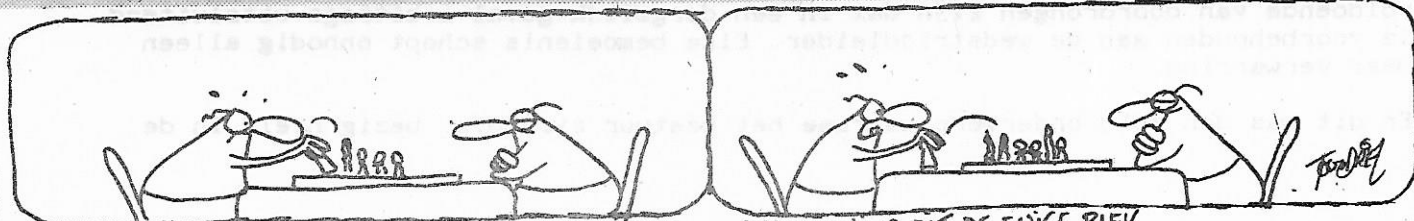
De enorme zet van zwart, 20...Lb7!! - een van die toverijen, die naar Caissa terugleiden als men meent haar voorgoed vaarwel te hebben gezegd- zal hem wel direkt uit de droom hebben geholpen."

20...Lc8-b7! 21.Tc1-b1 ?? Een grove fout die de partij uit handen geeft, na 21.Lxb7,Dxb7 22.Tc3,Pf3+ 23.Txf3,Dxf3 24.Le7,Tc8 25.Lxd6 moet wit zich kunnen handhaven. Ik heb deze stelling nog langdurig bekeken of er niet meer voor zwart in zit maar ik heb niets concreets kunnen vinden. Misschien was Botwinnik in tijdnood ?

21...Pe5-f3+ 22.Kg1-h1,Lb7xa8 23.Tb1xb2,Pf3xg5+ 24.Kh1-h2,Pg5-f3+ 25.Kh2-h3,Lg7xb2 26.Da4xa7,La8-e4 27.a3-a4,Kg8-g7 28.Tf1-d1,Lb2-e5 29.Da7-e7,Tf8-c8 30.a4-a5,Tc8-c2 31.Kh3-g2,Pf3-d4+ 32.Kg2-f1,Le4-f3 33.Td1-b1,Pd4-c6 en wit gaf op.

Ronald Ruytenberg

SPORTVERENIGING KNUDDE DOOR TOON

VOLGENS MIJ IS DIT DE ENIGE PLEK WAAKLIK NOG KAN STAAN MET MIJN KONING..

Wat het bestuur bezig houdt.

Zo gemiddeld een keer per maand komt het club-bestuur bijeen. Het ligt voor de hand dat er dan veelvuldig zaken aan de orde zijn die het wel en wee van de vereniging raken. De agenda houdt als het ware van maand tot maand een vinger aan de pols van de actualiteit binnens ons genootschap. Probleemgevallen blijven net zo lang op de agenda staan tot dat ze zijn opgelost of kunnen worden afgevoerd. De notulen vormen de leidraad voor een gericht verloop. En uiteraard steunt dat op de taakverdeling, welke de algemene ledenvergadering als opdracht heeft meegegeven.

Om het geheugen nog even op te frissen i.z. voor de nieuwkomers : Voorzitter D.P. Liefhebber geeft leiding aan alle vergaderingen, bemiddelt, inspireert en coordineert en vertegenwoordigt veelal de club bij externe zaken. De penningmeester M. Degeling voert de financiële administratie, bewaakt en koestert de clubkas en verricht daartoe alle taken die daar rechtstreeks verband meehouden. J.L. Doornheim fungeert als commissaris voor het materiaal. Houdt toezicht op de inventaris. Bereidt intern technisch de wedstrijden voor en zorgt dat alles weer op z'n plaats komt. Ziet er ook op toe dat de kwaliteit van de accommodatie op peil blijft. Wedstrijdleader C.W. Feelders zorgt voor de opstelling van de roosters voor de huishoudelijke en de externe competities. Ook bij incidentele schaak-evenementen. Kent de spelregels en hakt waar dat nodig is knopen door. De secretaris zorgt voor de notulen en de algemene correspondentie. Verwerkt de aan- en afmeldingen van de leden, geeft die door aan de KNSB resp. RSB en controleert de ledenlijst. Gekwalificeerd als Public Relations man behartigt J.P. van Steenis externe contacten met het doel sponsers te trekken die de vereniging materieel willen steunen. Onze Jeugdleader R. Verbeek heeft tot taak het jeugd-schaak te organiseren en te stimuleren. Deze summiere opsomming bedoelt een globaal overzicht te geven van de onderlinge taakverdeling. De betrokkenheid van de bestuursleden bij 'n goede gang van zaken houdt in dat ze zich niet beperken tot de omschreven taak, maar ook oog hebben voor elkaars problemen. En die in goed overleg trachten op te lossen.

Het komt echter nog wel eens voor dat het bestuur niet bij machte is 'n zaak zelf te regelen, maar een beroep moet doen op de medewerking van de leden. Een recent voorbeeld: een avond externe competitie in eigen huis. Dus supporters te over. En het is plezierig, vooral voor het eigen team, dat er enthousiast wordt meegeleefd. De spanning stijgt met het score-verloop. Helaas ook het rumoer. En dat is al een probleem op zich omdat de accoustiek nu een maal te wensen overlaat. En als dan ook nog de emoties losbreken ontstaat een delicate situatie. Er vallen losse opmerkingen van toeschouwers, welke de bezoekers irriteren. En dan haalt het ene woord het andere uit. In zo'n situatie moet men het hoofd koelhouden. Hoe fraai men ook gewonnen denkt te staan, wanneer besloten is tot afbreken is een luidkeelse analyse niet op z'n plaats. Elke inmenging van buiten is uit den boze. Ook al is er verschil van mening, o.a. wie waar en wanneer moet uitspelen, laat dat de wedstrijdleaders maar opknappen. Daarvoor zijn er spelregels. In de praktijk blijkt dat de meeste spelers daarmee weinig vertrouwd zijn. Kortom, die avond ging het afbreken van de partijen niet bepaald in harmonie. Gevolg: 'n paar boze clubleden en bezoekers die teleurgesteld naar huis gingen. Dat moet dan achteraf met praten en uitleggen weer goedge maakt worden.

Dit is nu typisch niet een probleem dat een bestuur met 'n paar "technische" maatregelen zou kunnen oplossen. Die werken niet wanneer de betrokkenen er niet voldoende van doordrongen zijn dat in een dergelijk geval arbitrage uitsluitend is voorbehouden aan de wedstrijdleader. Elke bemoeienis scheidt onnodig alleen maar verwarring.

En dit was dan zo'n onderwerp waarmee het bestuur zich o.a. bezig hield in de

vergadering van 26 oktober 1.1. De conclusie was niet moeilijk: met een beetje meer zelf-discipline komen we al een heel eind in de goede richting. Daarom werd dan ook besloten om daarvoor aandacht te vragen via het clubblad. De secretaris moest dan maar zien hoe hij dat de lezers duidelijk kon maken. Of hem dat gelukt is zal gauw genoeg blijken bij de eerst-volgende externe wedstrijden in eigen huis. Maar het S.O.G.- bestuur rekent daar wel op !

AdG

Kees van der Vaart.

november 1980

Herinneringen 2.

In mijn vorig epistel beschreef ik al mijn terugkeer in clubverband. Dat ging niet zonder slag of stoot, ELO en RATING waren onbekende begrippen (gelukkig denk ik soms), je moest gewoon je plaats waar maken. En dat deed ik dus, zij het met meer pijn, dan moeite.

Ja, en dank komt het grote moment: je wordt waardig geacht om in te vallen en wel in het eerste tiental, bord zeven, een plaats die ik jaren lang bleef bezetten. Een plaats ook waar ik me op m'n gemak voelde, en ook veel punten verzamelde voor de club.

Nu terug naar die wedstrijd, de zenuwen gierden door m'n lijf, alles trilde, alleen de stukken bleven onaangedaan op het bord staan!

Niet zo heel goed voor je zelfvertrouwen is, als iemand opmerkt:

"Pas op, je tegenstander is een kwaai". Men zegt zoiets om je te helpen, nietwaar ?

Mijn opponent was een wat oudere, wat stuurs uitziende man, met in die dagen een bekende naam in de Rotterdamse Schaakwereld, dhr R.

Even je tanden op elkaar, je tegenstander een trillingvrije hand geven, -hij mocht eens iets vermoeden-, een prettige wedstrijd toelaten en dat de sterkste moge zegevieren. Een onzinnige opmerking evengoed, jij bent immers de sterkste!

De zwartkijkers hadden overigens wel het gelijk aan hun kant, wat een stoïcijn was die man: hij kwam, zette, drukte de klok in en.. wèg was hij.

Dat ging zo'n veertien à vijftien zetten lang zo door, niet direkt bevorderlijk voor je toch al labiele zenuwen.

Echter, opeens gebeurde het wonderlijke: hij kwam, bleef hangen, ging zitten, dacht zeker twintig minuten (terwijl ik nu wandelde !) en kwam tenslotte tot de ontdekking, dat hij zijn Dame tegen wat klein materiaal kon inleveren!

Winnen was daarna een kwestie van tijd, hetgeen geschiedde, waarmee de eerste punt binnen was voor het Vlaardings Schaakgenootschap. Dit ging vergezeld van de nodige gelukwensen, óók van dhr R.

En dan het vervolg op dit verhaal.

Rond de kerstdagen werd er door S.G.Regina een toernooi georganiseerd, waar ook ik op inschreef.

We werden ingedeeld in groepen van vier, en U raadt het misschien al, één van die vier was dhr R.

Bij het onderlinge kennismaken, was het eerste wat dhr R. Opmerkte: "Sorry jongens, de eerste prijs kunnen we wel vergeten, die gaat naar dhr van der Vaart!" Zijn voorspelling kwam uit: drie uit drie.

En behalve die prijs, was ik ook een schaakvriend rijker geworden: de stuurs uitziende stoïcijnse heer R.

Een waar gebeurd verhaal tot "leering ende vermaeck".

november 1989

Koos van der Vaart.

De dommen zullen het nooit begrijpen

Mijn partij in de uitwedstrijd tegen Pijnacker (3e ronde KNSB) heeft, zo hoorde ik achteraf, onze teamleider bijna een hartstilstand bezorgd. Aanleiding daartoe was niet de partij zelf maar, hoe kan het anders, een opmerking van Degeling dat ik op een bepaald moment verloren stond.

Om twee redenen was die opmerking onjuist: de eerste reden is dat de bewering "Ruytenberg staat verloren" een in de nederlandse taal niet toegestane combinatie van woorden is, evenals bijvoorbeeld "verloren Ruytenberg staat".

De nederlandse taal kent dwingende regels die bepalen hoe men losse woorden tot zinnen samen moet voegen. Men noemt dit de syntax van een taal, zo is bijvoorbeeld het zinnetje "De man loop" syntactisch onjuist. Evenzo geldt dit voor de zin "Ruytenberg staat verloren".

Knoop dit in je oren, Degeling, een Ruytenberg staat **NOOIT** verloren, kan niet, uitgesloten, niet in deze wereld.

Nu ken ik mensen die hiertegenin zullen brengen dat ook Ruytenberg wel eens een schaakpartij verliest, welnu, zij behoren tot de dommen in onze samenleving, want zij hebben er niets van begrepen en zullen het ook nooit begrijpen.

Taalwetenschappers zullen nu misschien beweren dat bovengenoemde uitspraak syntactisch weliswaar onjuist was maar dat de bedoeling (de semantiek dus) wel goed was.

Dat brengt mij tot de tweede reden waarom de uitspraak onjuist was. Ook daar zijn weer twee redenen voor aan te geven: ten eerste is daar de persoon van de bringer van de boodschap, in casu diens deskundigheid op het onderhavige terrein. Dat mensen over zaken als het weer, politiek en sex allerhande uitspraken doen die het gemiddelde niveau van de borreltafel niet overstijgen en dat heer Degeling op dat vlak ongetwijfeld zijn woordje weet mee te spreken geeft hem echter geen enkel recht om zijn mond open te doen over zoiets moeilijks als een schaakpartij. Naar ik vernomen heb is hij penningmeester van onze club, een zware en verantwoordelijke functie, waarvoor kennis van schaken gelukkig niet vereist is.

Ten tweede is daar het bewijs uit deze wereld, beter dan woorden kunnen argumenten (varianten) de tergende onjuistheid aantonen:

Pijnacker 11 november 1989

Wit: R Ruytenberg

Zwart: K Verwey

1.Pg1-f3,g7-g6 2.g2-g3,Lf8-g7 3.d2-d4,Pg8-f6 4.c2-c4,c7-c5
5.d4-d5,0-0 6.Lf1-g2,d7-d6 7.0-0,e7-e6 8.Pb1-c3,exd5

9.cxd5,Te8 10.Pf3-d2,a7-a6 11.a2-a4,Pb8-d7 12.Pd2-c4,Pd7-e5

Een andere mogelijkheid is Pb6, waarop wit de keuze heeft tussen Pa3 en Pe3. 13.Pc4-a3,Ta8-b8 14.e2-e4,Lc8-d7 !? De vlam in de pan, b5 valt niet meer met goed fatsoen te verhinderen, maar waar gaat Pe5 heen ? 15.f2-f4,Pe5-g4 16.h2-h3,b7-b5 Zijn beste kans,Ph6 17.g4,Phxg4 etc. slaat niet door.

17.a4xb5,a6xb5 18.h3xg4,b5-b4 (18...Lxg4 19.Pe2) 19.e4-e5! Als dat in de Benoni goed is, is zwart kapot. 19...d6xe5

20.f4xe5,Pf6xg4 21.e5-e6! Dat had ie overzien. Ik weet niet wanneer Degeling zijn opmerking maakte, als het bij deze stelling was, kan ik me voorstellen dat hij een stuk te weinig geteld heeft. 21...f7xe6 22.Dd1xg4,e6xd5 Op 22...bxc3 volgt 23.Lg5,Db6 24.Pc4,Db4 25.bxc3,Lxc3 26.Ta7,Lb5 27.Df4,Tf8 28.Dc7 of 23...exd5 24.Lxd5+,Kh8 25.Dh4 en bxc3. 23.Lg2xd5+,Kg8-h8 24.Dg4-c4,b4xc3 25.b2xc3,Ld7-h3 Probeert nog iets. 26.Ld5-g2 (?) Beter is 26.Td1, na bijv. Df6 27.Pb5 zie ik niets voor zwart. 26...Dd8-d7 27.Pa3-c2 Met een stuk meer is het voor wit nog niet eenvoudig een goede zet te vinden, de "tempowinst" Lf4 lokt alleen maar Tb2 uit en op 27.Tb1 volgt Txb1 28.Pxb1,Lxg2 en Db7+. 27...Lh3xg2 (?) Veel beter is natuurlijk 27...Le6 28.Dxc5,Tbc8 29.Da7.Tc7 30.Da4, hoe minder pionnen wit overhoudt des te moeilijker wordt de winst. 28.Kg1xg2,Dd7-c6+ 29.Kg2-g1,Te8-e5 30.Pc2-b4 De varianten na 30.Lf4,Th5 31.Lxb8,Th1+ et. vond ik een beetje gevaarlijk om in opkomende tijdnood te spelen, achteraf blijkt het mee te vallen: 32.Kg2,Th2+ 33.Ke1,De8+ 34.Kd1,Dxb8 35.Pe3,Dd8+ 36.Pd5 30...Tb8xb4 (30...Db7 31.Tf7,Te7 32.Txe7,Dxe7 33.Pd3,De2 34.Lf4) 31.c3xb4,Te5-h5 "Met een toren meer combineert men niet", sprak meester Vidmar reeds, echter zag ik hier het volgende: 32.Tf8+!,Lxf8 33.Lb2+,Lg7 34.Lxg7+,Kxg7 35.Ta7+,Kh6 36.Df4+,g5 37.Df8+ en spoedig mat. Waarom ik dit niet gespeeld heb? Welnu, in mijn berekening stond de toren op f7 i.p.v.a7! en dan blijkt er weinig in te zitten. Ondertussen dreigt er iets met Ld4+. 32.Lc1-e3,Th5-h1+ 33.Kg1-f2,Lg7xa1 34.Tf1xa1,Dc6-f6+ (34...Txa1 ??35.Ld4+) 35.Dc4-f4!,Df6xf4+ 36.Le3xf4 Dat wit nu na 36...Txa1 37.Le5+ en 38.Lxa1 een stuk voor blijft had ik natuurlijk wel gezien, beste Degeling. Dat het eindspel na 38...cxb4 39.Kf3 gewonnen is werd mij pas een week later echt duidelijk. 36...Th1-h2+ 37.Kf2-e3,c5xb4 38.Ta1-b1,Kh8-g7 39.Tb1xb4,Th2-a2 (?) 40.Tb4-b7+,Kg7-g8 41.Lf4-e5 Tijdnood voorbij en na een paar heerlijke krentebollen vrolijk verder. 41...Ta2-a5 42.Ke3-d4,Ta5-a4+ 43.Kd4-c5,Ta4-a5+ 44.Kc5-d6,Ta5-a6+ 45.Kd6-e7,Ta6-a8 Hier kan wit de torens al ruilen: 46.Tb8+,Txb8 47.Lxb8,Kg7 48.Lf4,h6 49.Ke6,g5 50.Ld6,Kg6 51.Ke5,h5 52.Ke6,g4 53.Le7 etc. 46.g3-g4(?) Maakt het zichzelf nodeloos moeilijk. 46...Ta8-f8 Als wit nu Tb8 speelt volgt: 47...Txb8 48.Lxb8,Kg7 49.Lf4,h6 50.Ke6,g5 51.Ld6,Kg6 en h5. Dan maar gebruik maken van de overmacht en eerst h7 en g6 ophalen. 47.Ke7-e6,Tf8-e8+ 48.Ke6-f6,Te8-f8+ 49.Kf6-g5,Tf8-e8 50.Kg5-f6,Te8-f8+ 51.Kf6-e6,Tf8-e8+ 52.Ke6-d5,Te8-d8+ 53.Kd5-e4,h7-h5 54.g4-g5,Td8-d1 55.Tb7-g7+,Kg8-f8 56.Tg7xg6,h5-h4 57.Tg6-h6 en opgave. Gegeven het feit dat wit nergens verloren heeft gestaan verbied ik bij deze de heer Degeling om noch ooit uitspraken over mijn partijen te doen.

Ronald Ruytenberg

OVERSCHIE II IS WINTERKAMPIOEN

Overschie II - Krimpen II

Een vernieuwd Overschie debuteert. De transferperiode resulteerde in 5 nieuwe sterke 2e-tiental spelers. Dat versterking succes oplevert bleek meteen al uit de eerste wedstrijd.

Op het eerste bord zit een ijzersterke kopman: Aad Everwijn. Eigenlijk geruisloos speelde hij zijn tegenstander in 't graf. Een punt dus.

Mark Kramer debuteerde voor Overschie, en wel op bord 2. Hij offerde goed 2 pionnen; kreeg een prachtige aanval. Als een echte debutant profiteerde hij hier niet optimaal van. In tijdnood miste hij verschillende malen winst en kon na de tijdnood opgeven.

Vierde bord: Jim Klinge. Kwam na de opening zeer goed te staan; wilde het geforceerd uitmaken. Dit lukte niet. Gelukkig wist hij in een dichtgeschoven stelling toch een pionnetje buit te maken en zo te winnen.

Het tweede kent 3 "draakfreaks": Erik Brandenburg, Mauritz de Jong en Piet Hofstee. Erik zet altijd zijn looper op g7 (behalve als hij wit heeft). Ook in deze wedstrijd kon hij dat: hij had zwart, zijn tegenstander vermeed de "draak" en het werd benoni. Zwarts opzet slaagde volkomen: initiatief op damevleugel, centrum lamgelegd, aanvalsstelling op de koning. Kortom winst. Piet liet zien dat een tegenstander die de "draak" niet kent, maar toch speelt, volkomen van het bord wordt geveegd. Op bord 5, met zwart, won Piet binnen 't uur.

Over makkelijk winnen gesproken. Arnaud van Kempen weerlegde een dubieuze hollandse opening. Gratis aanval, goed afgemaakt. Op de laatste 2 borden 2 kanjers: Dick Liefhebber en Jan de Jong. Worden door de teamcaptain misbruikt. Horen in deze vorm misschien zelfs in het eerste thuis. Dick speelde met zwart konings-indisch. Won elke 10 zetten materiaal. Na de eerste tijdnood (35e zet) was zijn voorsprong gegroeid tot een paard en 2 pionnen. Een kwelling om dit af te maken. Jan's tegenstander weigerde het morra-gambiet. Moet je tegen Jan niet doen want dan verlies je na 20 zetten een pion en verlies je gewoon.

Al met al: een vernieuwd Overschie debuteert met een vernietigende uitslag: 7 - 1.

Shell I - Overschie II

De eerste uitwedstrijd is meteen een spannende, na 2 uur spelen is elke uitslag nog mogelijk.

Aad speelt op bord 1 een wereldpartij. Deze partij is daarom integraal overgenomen (zie onder).

Op het tweede bord leek een sensatie plaats te vinden. Erik Brandenburg (rating boven 2000!) kreeg met zwart een opstelling tegen zich die hem niet ligt; verloor snel materiaal. Zijn tegenstander maakte echter toen een enorme inschattingfout. Hij gaf Erik kans de stelling te openen. Het bezit van 3 open lijnen bezorgde Erik de overwinning.

Piet Hofstee op bord 3 speelde met wit een opening die hij maar niet moet herhalen. Ik denk dat hij al snel slechter stond. Toen begon Piet, ten koste van veel tijd, goed te spelen. Stond na 25 zetten uitstekend, maar had nog maar een paar minuten voor 10 zetten in een ingewikkelde stand. Hij redde zich en brak af. De afgebroken stand was volgens zijn eigen zeggen remise. Maar omdat zijn tegenstander niet goed had geanalyseerd won Piet simpel. Op bord 4 een invaller: Ronald Verbeek. Iedereen verwachtte van